ECLI:LV:RPPT:2019:0611.1A68014819.2.S
Lieta Nr. 1A68014819
Arhīva Nr. 1-0148-19/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2019. gada 11. jūnijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. 2019. gada 26. februāra lēmumu Nr.1-13.1/319.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 10. janvārī Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas (turpmāk arī – Iestāde) inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr. 738361 par to, ka 2018. gada 22. jūnijā plkst. 00.54, transportlīdzekļa *OPEL*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), vadītājs /pers. A/, personas kods /personas kods/, iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

Tādējādi tika pārkāptas Jūrmalas pilsētas domes 2017. gada 12. janvāra saistošo noteikumu Nr.1 „Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk arī – Noteikumi) 5. punkta prasības un par šo pārkāpumu transportlīdzekļa īpašniekam /pers. A/ uzlikts naudas sods 50,00 *euro*.

[2] Nepiekrītot šim lēmumam, 2019. gada 29. janvārī sūdzību iesniedza /pers. A/, norādot, ka lēmumam par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības nepiekrīt un lūdz atcelt administratīvā pārkāpuma protokolā ZZ Nr. 738361 piemēroto naudas sodu 50,00 *euro*.

[2.1] Sūdzībā norādīts, ka Iestāde piemērojusi nesamērīgu sodu attiecībā pret pieļauto pārkāpumu.

Papildus sastādītajam protokolam /pers. A/ sastādīti vēl 4 protokoli, par pārkāpumiem, kas fiksēti līdzīgā laikā, vairāk nekā sešus mēnešus pirms katra administratīvā pārkāpuma sagatavošanas.

No Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 1. panta noteikumiem secināms, ka Iestāde, vienlaicīgi sastādot 5 administratīvā pārkāpuma protokolus, kuros fiksētie pārkāpumi norisinājušies nedaudz ilgākā laikā kā viens mēnesis, kā arī informējot /pers. A/ par to konstatēšanu vairāk nekā pusgadu pēc to pieļaušanas, nav rīkojusies atbilstoši Latvijas APK 1.pantā noteiktajam mērķim. Proti, konstatējams, ka Iestādes rīcība vērsta uz iespējami lielāka naudas soda iekasēšanu, nevis uz sabiedriskās kārtības nodrošināšanu. Iestāde būtu rīkojusies taisnīgi un tiesiski, kā arī atbilstoši normatīvo aktu prasībām, ja savlaicīgi informētu /pers. A/ par pieļauto pārkāpumu, izskaidrojot tā nozīmīgumu, tādejādi atturot viņu no turpmākas līdzīgu pārkāpumu pieļaušanas. Turklāt nav pamata uzskatīt, ka Iestādes rīcībā informācija par fiksētajiem pārkāpumiem nebūtu bijusi jau iepriekš, līdz ar to šāda iestādes vilcināšanās, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu ar ievērojamu laika nobīdi no tā konstatēšanas brīža, nav atbilstoša Latvijas APK 1. pantā noteiktajam mērķim.

[2.2] Tāpat Iestādes rīcība ir pretēja Latvijas APK 237. panta noteikumiem. Līdzīga Iestādes vilcināšanās administratīvā pārkāpuma lietā konstatēta kā pamats tās sastādīto administratīvo pārkāpumu atcelšanas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2018. gada 8. jūnija spriedumā lietā nr. 104AA-0160-18/9. Tādējādi sods būtu atceļams un /pers. A/ būtu izsakāms mutvārdu brīdinājums, lai atturētu viņu no turpmākas līdzīgu pārkāpumu pieļaušanas.

[2.3] Tāpat sūdzībā norādīts, ka Iestādes amatpersonu vilcināšanās ir radījusi situāciju, ka par viena veida pārkāpumu personai kopā tiek piemērots naudas sods 250 *euro* apmērā, kas ir nesamērīgi attiecībā pret pieļauto pārkāpumu.

/pers. A/ rīcībā nav ziņu par to, ka Iestāde būtu izvērtējusi Latvijas APK 32. panta otrajā daļā minētos apstākļus, tostarp pārkāpuma raksturu, /pers. A/ mantisko stāvokli un personību, kas sevī ietver arī faktu, ka viņš ir divu mazgadīgu bērnu tēvs, kas nozīmē, ka lielu daļu savu naudas resursu izlieto bērnu uzturēšanai. Turklāt atzīmē, ka Iestādes amatpersona nav vērtējusi pārkāpumu Latvijas APK 21. pantā noteiktajā kārtībā – Iestāde, konstatējot pārkāpuma maznozīmīgumu, varēja konstatēt pamatu izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību un atbrīvot viņu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Turklāt /pers. A/ nav saprotama Iestādes rīcība par piecu administratīvā pārkāpuma protokolu sastādīšanu, tajā pašā laikā neizmantojot Latvijas APK 246. pantā noteiktās tiesības ziņas par fiksētajiem pārkāpumiem apvienot vienā protokolā un iespēju samazināt sodu.

[2.4] Administratīvais pārkāpums konstatēts vairāk nekā sešus mēnešu pēc pārkāpuma fiksēšanas, kas norāda uz Latvijas APK 37. un 238.[1] panta noteikumu pārkāpšanu, kas ir par pamatu administratīvās pārkāpuma lietvedības izbeigšanai. Lūdz atcelt sastādīto protokolu un lietvedību izbeigt.

[3] Ar Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. 2019. gada 26. februāra lēmumu Nr. 1-13.1/319 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) /pers. A/ sūdzība noraidīta.

[3.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka, pamatojoties uz 2018. gada 1. novembrī saņemto fotofiksācijas izdruku no Jūrmalas pilsētas iebraukšanas nodevas samaksas kontroles informācijas sistēmas *Qliksense* aplikācijas „Notikumu kontrole", uzsākta administratīvā lietvedība pret /pers. A/ par to, ka 2018. gada 22. jūnijā plkst. 00.54 ar viņam piederošo Transportlīdzekli iebraukts īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi.

2018. gada 19. decembrī Iestāde ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīja /pers. A/ izsaukumu ierasties Iestādē 2019. gada 10. janvārī plkst. 09.20. Norādītajā datumā sūdzības iesniedzējs Iestādē neieradās, par neierašanās iemesliem nebija ziņojis, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu. Iestāde izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

[3.2] Citējot Latvijas APK 243. panta pirmo daļu, 243.[1] pantu, 244. pantu, 272. pantu, 286. panta otro daļu, 246. panta pirmo daļu, 205. panta pirmās daļas 3. punktu, 260. panta otro daļu, Noteikumu 5., 20., 21.1., 21.2., 48. un 49. punktu, Iestādes lēmumā norādīts, ka, iebraucot Jūrmalā, ir izvietotas informatīvas ceļa zīmes par Noteikumiem.

Iebraucot Jūrmalā caur Valtera prospekta dzelzceļa pārbrauktuvi saskaņā ar Noteikumu 8.2. apakšpunktu ir uzstādītas videotehniskās kontroles ierīces, kas fiksē transportlīdzekļu iebraukšanu Jūrmalā. Sistēma apstrādā un uzkrāj ar fotokamerām fiksēto transportlīdzekļu datus un atlasa tos transportlīdzekļus, kuri iebraukuši Jūrmalā, nesaņemot caurlaidi, kas turpmāk nepieciešama transportlīdzekļu iebraukšanas īpaša režīma zonā Jūrmalā kontrolei un Noteikumu pārkāpšanas gadījumā - administratīvo sodu piemērošanai.

Saņemot foto fiksācijas, kas norāda uz Noteikumu pārkāpšanu, Iestāde veic to izdruku. Foto fiksācijās skaidri attēlots transportlīdzeklis un tā valsts reģistrācijas numurs, kā arī tās satur ziņas par iebraukšanas Jūrmalā datumu un laiku, un to, kāda fotokamera fiksējusi transportlīdzekli, atspoguļojot to ar GPS koordinātēm.

[3.3] /pers. A/ Ceļu satiksmes drošības direkcijas Informatīvajā sistēmā norādīts kā Transportlīdzekļa īpašnieks, līdz ar ko pamatoti izsaukts uz Iestādi paskaidrojumu sniegšanai.

[3.4] Attiecībā uz /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka viņam sastādīti vairāki administratīvā pārkāpuma protokoli un tādējādi nav ievērots Latvijas APK 1. pants, Iestāde norāda, ka visi konstatētie pārkāpumi izdarīti atšķirīgos laikos. Administratīvie pārkāpumi nav izdarīti un konstatēti vienlaikus, tādējādi nav piemērojams Latvijas APK 35. panta otrās daļas regulējums, bet gan Latvijas APK 35. panta pirmās daļas regulējums.

Noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu Noteikumu ievērošanu un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par Noteikumu pārkāpšanu. Pretējā gadījumā, ja iestādei būtu iespējams Noteikumu pārkāpuma gadījumā izvēlēties soda apmēru, tad Iestādei nebūtu iespējams izvairīties no vienlīdzības principa pārkāpšanas. Savukārt, pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt personas, kas ir pārkāpušas Noteikumus, ir panākta vienlīdzīga attieksme pret visām personām un taisnīguma ievērošana, piemērojot administratīvos sodus.

[3.5] Attiecībā uz soda mērķi Iestāde norāda, ka tam ir ne vien preventīvs, bet arī audzinošs raksturs, kas izpaužas administratīvā soda piemērošanā. /pers. A/ bija jāveic darbības un jāiegādājas caurlaide skaidrā naudā vai ar maksājumu karti maksājumu karšu pieņemšanas terminālī, dienas caurlaides apmaksas aparātā vai mobilo pakalpojumu sniedzēja elektroniskā norēķinu sistēmā.

Jūrmalas pilsētas dome Noteikumos paredzējusi iespēju personām, kas iebrauc Jūrmalā, dažādus veidus kā personām iespējams samaksāt, proti, internetbankā, *Mobilly* viedtālruņa aplikācijā, Jūrmalas pilsētas domes kasē un speciāli tam uzstādītajos maksāšanas aparātos. Samaksāt iespējams līdz pulksten 23.59.

Nodevas samaksas veikšana, iebraucot Jūrmalā, nav jaunieviesta kārtība un ir noteikta jau ilgstošu laiku. Informācija par šo kārtību ir norādīta gan iebraucot Jūrmalas pilsētā, gan Jūrmalas pašvaldības mājas lapā, kas ir publiski pieejama. Pašvaldības mājas lapā ir norādīts, ka iebraukšanas maksa Jūrmalā ir spēkā kopš 1996. gada. Nodeva par iebraukšanu rudens un ziemas periodā Jūrmalā atcelta kopš 2013. gada rudens, lai sekmētu pakalpojumu sniegšanas uzņēmumu attīstību. Kopš 2017. gada ir mainījusies iebraukšanas caurlaižu kontroles kārtība.

Atsaucoties uz Administratīvā rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2012. gada 28. decembra spriedumu lietā Nr. 1422110120, Iestāde norāda, ka par normatīvajos aktos noteikto prasību un pienākumu nepildīšanu piemēro administratīvo sodu. Ja normatīvie akti paredz konkrētu kārtību, tad visiem šāda noteiktā kārtība ir obligāta un neviens nevar atsaukties, ka par to nav zinājis, nejauši aizmirsis vai pastāvējuši citi apstākļi, lai neievērotu tiesību normās noteiktās prasības.

[3.6] Attiecībā uz administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas termiņu Iestāde norāda, ka, saņemot foto fiksācijas 2018. gada 1. novembrī, kas norāda uz Noteikumu pārkāpumu, uzreiz uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, ko apliecina Iestādes lietvedes ziņojums. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts savlaicīgi atbilstoši Latvijas APK 37. panta pirmās daļas noteikumiem, un sods piemērots Latvijas APK 37. panta ceturtajā daļā noteiktajā termiņā.

Noteikumi tika pieņemti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43. panta pirmās daļas 13. punkta noteikumiem, kas paredz, ka dome ir tiesīga izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos, par citiem likumos un Ministru kabineta noteikumos paredzētajiem jautājumiem. Savukārt minētā likuma 45. panta pirmā daļa noteic, ka spēkā esošie saistošie noteikumi ir saistoši jebkurai fiziskajai un juridiskajai personai attiecīgajā administratīvajā teritorijā.

Noteikumi tika izsludināti oficiālajā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" 2017. gada 2. februārī, līdz ar ko persona, ievērojot Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2. panta noteikumus, nevar aizbildināties ar oficiālajā izdevumā publicēto tiesību aktu vai oficiālo paziņojumu nezināšanu.

[3.7] /pers. A/ savā sūdzībā norādījis, ka noteiktais naudas soda apmērs ir nesamērīgs un tas atkārtoti pārvērtējams, pieņemot lēmumu par viņa atbrīvošanu no piemērotā naudas soda.

Šajā sakarā Iestāde norāda, ka par Noteikumu pārkāpumu ir paredzēts viens soda veids - naudas sods 50 *euro*. Līdz ar to nav nepieciešams vērtēt lietderības apsvērumus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu, pietiek ar pārkāpuma konstatāciju. Tā kā Noteikumu izdevējs ir noteicis par šo pārkāpumu konstantu soda apmēru, Iestādei ir pienākums attiecīgā punkta sankcijā minēto sodu piemērot. Tādējādi, izskatāmajā gadījumā Iestādei nav piešķirta rīcības brīvība soda noteikšanā, jo piemērojamā tiesību norma neparedz piemērot citu soda veidu vai apmēru. Tādējādi /pers. A/ tiesiskais statuss, mantiskais stāvoklis vai citi apstākļi šajā gadījumā nevar ietekmēt piemērojamā soda apmēru.

[3.7] Ievērojot minēto, Iestādes lēmumā norādīts, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie atbildības par Noteikumu 5. punkta pārkāpumu, bet viņa sūdzībā norādītie apsvērumi nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

[4] Par Iestādes lēmumu sūdzību iesniedza /pers. A/, norādot, ka Iestādes lēmums nav pamatots un ir atceļams.

Sūdzībā /pers. A/ norādījis identiskus apsvērumus, kurus bija norādījis sākotnējā sūdzībā par sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, bet Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

[5.1] Latvijas APK 289.^{12} panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[5.2] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā

pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā izdarītie secinājumi pamatoti ar noskaidrotajiem lietas faktiskajiem apstākļiem un pierādījumiem, pamatoti un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tādējādi tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai motivācijai.

[6] Papildus Iestādes lēmumā norādītajam, ievērojot /pers. A/ sūdzībās norādīto, tiesa vērš /pers. A/ uzmanību uz turpmāko.

[6.1] No /pers. A/ sūdzībām faktiski izriet, ka viņš neapstrīd to, ka būtu izdarījis administratīvo pārkāpumu, neievērojot Noteikumu 5. punkta prasības, bet norāda uz citiem ar piemēroto sodu saistītiem jautājumiem.

Šajā lietā ar /pers. A/ piederošo Transportlīdzekli pārkāpums izdarīts 2018. gada 22. jūnijā. Savukārt Iestādes lietvedes ziņojums, kuram pievienoti pierādījumi par iespējamo administratīvo pārkāpumu, sastādīts 2018. gada 1. novembrī.

Latvijas APK 238.[1] panta pirmā daļa noteic, ka, saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību (šā kodeksa 238.[2] un 239.pants), vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības. Lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

Lietas materiāliem pievienota izdruka no dokumentu pārvaldības sistēmas, no kuras izriet, ka administratīvā pārkāpuma lieta ar numuru 1-28.1/15602, uz kuru ir atsauce Iestādes lēmumā, uzsākta 2018. gada 2. novembrī (Iestādes lēmumā norādīts 2018. gada 1. novembrī). Ievērojot to, ka lietā ir ziņas par administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas brīdi, no kura attiecīgi skaitāms termiņš soda piemērošanai, tiesa atzīst, ka nevar tikt atzīts par pamatotu, ka Iestāde nav ievērojusi likumā noteikto termiņu gan lietvedības uzsākšanai, gan arī soda piemērošanai.

[6.2] Latvijas APK 237. pants noteic, ka lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Attiecībā uz Latvijas APK 237. panta noteikumu piemērošanu šajā gadījumā tiesa norāda, ka minētie noteikumi ir attiecināmi uz lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, respektīvi, uz tiem gadījumiem, kad amatpersonas vai iestādes, kura ir tiesīga veikt administratīvo lietvedību, rīcībā ir nonākušas ziņas par iespējamā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un amatpersonai vai iestādei ir jāveic attiecīgā administratīvā pārkāpuma lietvedība.

No lietas faktiskajiem apstākļiem redzams, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība uzsākta 2018. gada 2. novembrī, persona izsaukta uz Iestādi paskaidrojumu sniegšanu, tādējādi nodrošinot visu lietvedības veikšanu laikā posmā, kas ir nedaudz ilgāks par 2 mēnešiem.

Tādējādi tiesa atzīst, ka šajā gadījumā nevar būt atzīts par pamatotu /pers. A/ norādītais, ka Iestāde nav veikusi administratīvā pārkāpuma lietvedību atbilstoši Latvijas APK 237. panta noteikumiem.

[6.3] Latvijas APK 246. panta pirmā daļa noteic, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu. Ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaikus, un to izskatīšana saskaņā ar šā kodeksa septiņpadsmito nodaļu ir vienas un tās pašas iestādes kompetencē, pilnvarota persona par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem sastāda vienu protokolu. Protokolu nesastāda šā kodeksa 250.pantā norādītajos gadījumos.

/pers. A/ norāda, ka Iestādei bija jāpieņem visi administratīvie pārkāpumi jāizskata un jāpiemēro viens sods, nevis pieci dažādi.

Lai atzītu, ka administratīvie pārkāpumi konstatēti vienlaicīgi, administratīvā pārkāpuma protokolos būtu jāsakrīt visu administratīvo pārkāpumu izdarīšanas laikam, tas ir, personai vienā laikā veicot noteiktas darbības vai pieļaujot bezdarbību, tiek izdarīti vairāki administratīvie pārkāpumi, par kuriem ir paredzēti dažādi sodi. Piesaistīt administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laiku administratīvā pārkāpuma konstatēšanas laikam nav pamata. Pārkāpumu izdarīšanas faktus dažādos laikos apstiprina ne tikai administratīvā pārkāpuma protokols, bet arī fotofiksācijas izdrukas, kas ir pievienotas katram administratīvā pārkāpuma protokolam un norāda, ka katrs no pārkāpumiem ir izdarīts noteiktā laikā, līdz ar ko katrā no sastādītajos administratīvo pārkāpumu protokolos norādītajām dienām pilnībā ir realizējies viena un tā paša, atsevišķa administratīvā pārkāpuma sastāvs (sk. plašāk *Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019. gada 25. janvāra spriedumu lietā Nr. 104AA-0009-19/20*).

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā pamatoti norādīts, ka administratīvie pārkāpumi nav izdarīti un konstatēti vienlaikus, tādējādi nav piemērojams Latvijas APK 35. panta otrās daļas regulējums, bet par katru epizodi piemērojams atsevišķs sods atsevišķā lietvedībā.

[6.4] Latvijas APK 22. pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Turklāt Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumi paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Savukārt Latvijas APK 21. panta pirmā daļa noteic, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

/pers. A/ uzskata, ka lietā piemērotais sods nav izvērtēts atbilstoši Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumiem, kā arī lemts par Latvijas APK 21. panta pirmās daļas noteikumu iespējamu piemērošanu.

Noteikumu 5. pants noteic, ka laika periodā no kalendārā gada 1.aprīļa līdz 30.septembrim transportlīdzekļiem atļauts iebraukt īpaša režīma zonā Jūrmalā, ja iebraukšanas dienā saņemta caurlaide, izņemot šo noteikumu 20.punktā noteiktos gadījumus. Savukārt atbilstoši Noteikumu 49. punkts noteic, ka par šo noteikumu 5.punkta pārkāpšanu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa īpašniekam vai turētājam piecdesmit *euro*.

Tādējādi tiesa konstatē, ka Noteikumos paredzēts tikai viens soda veids par Noteikumu neievērošanu un tas ir naudas sods piecdesmit *euro* apmērā. Tādējādi tiesa atzīst, ka šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt soda apmēru atbilstību Latvijas APK 22. un 32. panta otrās daļas noteikumiem.

Savukārt attiecībā uz Latvijas APK 21. panta pirmās daļas noteikumu piemērošanu šajā lietā tiesa norāda, ka /pers. A/ sūdzības nesatur ziņas par to, ka viņš nebūtu zinājis par to, ka Noteikumos noteiktajā laika periodā par iebraukšanu Jūrmalā maksājama valsts nodeva. Iestāde pamatoti norādījusi lēmumā, ka Noteikumi pieņemti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" normām un tika izsludināti oficiālajā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis". Tādējādi personai Noteikumu regulējums bija zināms, kā tas pamatoti norādīts iestādes lēmumā.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019. gada 3. aprīļa spriedumā lietā Nr. 104AA-0162-19/7 norādīts, ka, ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējam bija zināms, ka nav atļauts iebraukt Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi, tiesas kolēģija nesaskata pamatu sūdzības iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka šajā gadījumā nav tiesiska pamata lemt par Latvijas APK 21. panta pirmās daļas noteikumu piemērošanu, jo viņš bija informēts par īpašo iebraukšanas režīmu Jūrmalas pilsētas teritorijā Noteikumos noteiktajā laika posmā.

[6.5] Savās sūdzībās /pers. A/ bija atsaucies uz Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2018. gada 8. jūnija spriedumā lietā Nr. 104AA-0160-18/9 norādīto kā pamatu viņa atbrīvošanai no atbildības šajā lietā.

Šajā sakarā tiesa norāda, ka minētajā spriedumā pati tiesa norādījusi, ka tiesas secinājumi konkrētajā lietā par konkrētajiem apstākļiem nav vispārināmi un ir attiecināmi tikai uz izskatāmo lietu. Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7. pantā noteiktajam nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi, kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, lietvedība veicama stingri ievērojot likumību un ietekmēšanas līdzekļi piemērojami tikai stingrā saskaņā ar likumu.

[7] Apkopojot visu iepriekš norādīto, tiesa atzīst, ka lietā pierādīta /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā – Noteikumu 5. punkta pārkāpšanā, par ko atbildība ir paredzēta Noteikumu 49. punktā. Savukārt /pers. A/ sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ sūdzību noraidīt, bet Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2019. gada 26. februāra lēmumu Nr. 1-13.1/319 atstāt negrozītu

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019. gada 11. jūnijā.

Tiesnesis Viktors Makucevičs